

Posudek vedoucího/opponenta bakalářské práce – akademický rok 2012/2013

Autor práce: **Klára Košťálková**

Studijní obor: **historicko-literární studia**

Název práce: **Edice Čtení na dovolenou na pozadí normalizační kultury 1968-1989**

Vedoucí práce: **PhDr. Antonín K. K. Kudláč, Ph.D.**

Oponent práce: **Mgr. Jiří Studený, Ph.D.**

I. Formulace cílů práce, metodologie

(adekvátnost formulace cílů, vymezení tématu odpovídající rozsahu BP, adekvátnost zvolené metodologie)

Cíle práce jsou formulovány jasně (samo téma je podnětné), otázkou ovšem zůstává, zda jich bylo v plnosti dosaženo (viz níže). Za metodologicky velmi diskutabilní považuji až násilnou snahu o aplikaci „chalupářství“ jako dominantního modelu trávení volného času v uvedeném období (za normalizace většina Čechů zchudla a „druhý byt“ rozhodně neměli všichni neměli). Navíc tím dochází k odklonu od literárněkulturních aspektů, které by byly mnohem vhodnějším interpretačním klíčem. Autorka v tomto směru zcela opomíjí podrobnější analýzu příslušných typů dobové literární komunikace a omezuje se na obecné a málo vypovídající „kulturní dějiny“. Na druhou stranu lze ocenit, že se přinejmenším občas, spíše však mezi řádky, pisatelka pokouší o charakteristiku „normalizačního čtenáře“, opět ale už vzhledem k nevhodné metodologii jen zběžnou a nepřesnou. Pouhých čtyřicet stran vlastního textu nenaplnuje požadovaný rozsah, mnoho prostoru je navíc věnováno tématům vedlejším, často i přímo nesouvisejícím s hlavními otázkami práce (viz níže).

body (0–4)*

1

II. Naplnění stanovených cílů

(odpovídající zpracování a interpretace výsledků, závěry práce, diskuse práce /porovnání výsledků práce s výsledky dosavadních bádání k tématu/, autorský přínos práce)

Závěry a přínos práce jsou limitovány autorčiným přístupem, který spočívá z větší části v přepisování dějů analyzovaných knih, slibovaných naratologických rozborů se spíše nedočkáme, za zcela zbytečné pak považuju biografické pasáže věnované jejich autorům. Čtenář práce se tak nemůže ubránit dojmu, že se jedná víceméně o textové výplně, což se dá konstatovat rovněž o řadě pasáží, kde jsou očekávané odborné analýzy nahrazovány publicisticky působícím obraty a metaforickými zkratkami (jen potvrzujícím poněkud zjednodušené historické vidění období „normalizace“). Nejcennější textové úseky tak představují momenty, kdy autorka shromáždí a objektivněji popisuje heuristicky významná data o reflektované edici. Cenný je soupis všech titulů ve Čtení na dovolenou ve sledované době vydaných v jedné z příloh. Ocenit se dá taktéž pozornost věnovaná pisatelkou vnějšmu vzhledu (typografie a ilustrace) zařazených knižních titulů. Jedná se ovšem pouze o náznaky, jinak práce se klíčovými otázkami spíše vyhýbá a nahrazuje je obecnými, historicky často nepřesnými a zjednodušujícími opisy dobové situace (historii normalizačních let je věnována neúměrná pozornost).

body (0–4)

2

* legenda k bodovému hodnocení: 4 = zcela adekvátně zpracováno; 3 = poměrně vhodně zpracováno; 2 = dostatečně zpracováno; 1 = pouze částečně splněno; 0 = neadekvátně zpracováno

III. Obsahové zpracování, přístup k řešení, řešení dílčích problémů

(struktura a koheznost práce, vzhled do problematiky, využití relevantních odborných zdrojů, adekvátní pojmový aparát, praktická aplikace teoretického rámce, samostatnost zpracování)

Autorka shromáždila dostatečné množství relevantních sekundárních zdrojů, pracuje s nimi však poněkud pasivně, spíše se vyhýbá tvořivější reflexi z nich převzatých konceptů a pojmů. Přesto zejména pokrytí žánrové problematiky představuje nejsolidnější aspekt celé práce, jakkoliv jeho dominance neodpovídá původnímu tematickému zaměření práce. Za produktivní (na rozdíl od „chalupaření“) považují typologické hodnocení normalizačního období jako „antimodernity“, nicméně má na svědomí některé z podivných pojmových přehmatů, při potlačování protestů proti okupantům v roce 1968 rozhodně nešlo o „avantgardu“ v ulicích. Aniž bych se snažil obhajovat zrádný normalizační režim, nemohu se na oboru historicko-literární studia smířit s řadou zjednodušujících, více či méně černobílých, absolutizujících výroků o dané době. Natožpak se zjevnými chybami, zde uvádím některé z nich:

Neexistovala žádná „armáda Varšavské smlouvy“.

Jan Palach se v roce 1969 neupálil na protest proti „radikální normalizaci“, ta teprve začínala.

Otto Wichterle snad nebyl spisovatel, jak autorka uvádí.

Román *Život je jinde* nenapsal Bohumil Hrabal.

Pojem „diváci literatury“ je nesmysl...

body (0–4)

1

IV. Formální náležitosti práce a její úprava

(jazyková a stylistická úroveň, grafická úprava, dodržení příslušných citačních norem)

Přes dílčí stylistický výhrady (viz výše) je práce napsána funkčním jazykem, počet překlepů a interpunkčních nepřesností není nikterak výjimečný, citační normy jsou v zásadě dodržovány (spoluautory lépe oddělovat pomlčkou, ne spojkou „a“). Jazykové nedostatky vycházejí spíše z nesprávného užívání některých slov, jejichž obsahu autorka nerozumí (stranické „představenstvo“, „kádr“ aj.), to ale souvisí spíše s nedostatečným historickým pochopením...

body (0–4)

2

V. Otázky doporučené k rozpravě při obhajobě

Co je „mediální revoluce“, kterou mělo nakladatelství Odeon podle autorky projít?

Proč se rozhodla metodologicky propojit analýzu „chalupaření“ s knižní a literární kulturou?

Proč jsou v práci rozsáhle zmiňovány politické procesy, které s tématem přímo nesouvisejí, například.

Plastici a obecně otázky spojené s ineditní literaturou, respektive Chartou 77?

Máme nějaké doklady o tom, jaké bylo postavené Čtení na dovolenou v dobové recepci?

VI. Celkové hodnocení (doporučení/nedoporučení k obhajobě)

Práci k obhajobě s uvedenými výhradami **doporučuji**.

VII. Návrh klasifikace (podle bodového ohodnocení)

6 bodů = DOBRĚ (E)

datum: Hradec Králové, 16. července 2020.

podpis:

Tabulka bodového hodnocení

Body	klasifikace	podmínka
14 až 16	výborně	žádná nulová položka
11 až 13	velmi dobře	žádná nulová položka
5 až 10	dobře	žádná nulová položka
4 a méně	nevyhověl	min. 1 nulová položka